

РЕШЕНИЕ

№ 973

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Геновева Йончева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11484** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4708/20.10.2023г., постановено по НАХД № 8358/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 11-01-872/25.04.2023г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на С. Й. М. на основание чл.256а от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение по чл.29, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.36, ал.1, т.4 ЗОП вр. § 131, ал.2 ПЗР ЗИДЗОП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. На първо място се твърди, че касаторът не е наказателно отговорното лице в конкретния случай, тъй като с Вътрешните правила в „Столичен автотранспорт“ ЕАД са определени служители на различни длъжности в предприятието, които отговарят за различни задължения, свързани с организирането на обществените поръчки, провеждани от него. Съответно тези лица, а не касатора, следвало да бъдат привлечени към отговорност. Неправилен и в нарушение на чл.29, ал.3 ЗОП бил изводът на съда, че не е налице неправилна

квалификация на твърдяното нарушение. Неправилен бил и изводът на съда, че процесният случай не е маловажен по см. на чл.28 ЗАНН, тъй като обявлението за приключване на договора било публикувано на 07.11.2022г. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. От пълномощника му адв.Г. са постъпили писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът по касационното оспорване чрез юр.Х. в съдебно заседание моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна по съображения, изложени в писмена защита, която представя. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установена следната фактическа обстановка:

С договор за възлагане на управление № РД-12-66/13.03.2017г. С. Й. М. бил назначен на длъжността „изпълнителен директор“ на „Столичен автотранспорт“ ЕАД. Предмет на дейността на дружеството бил извършване на превоз на пътници с автобуси, обслужване и текущ ремонт, реализация на приходи, както и всяка друга незабранена дейност. Предприятието било структурирано в четири отделни поделения – централно управление, гараж „Д.“, гараж „М.“ и гараж „З.“. Дружеството било с блокираща квота общинско участие в капитала поради това, че негов едноличен собственик на капитала е Столична община, а дейността му попада под контрола и в обхвата на държавната финансова инспекция. Цялата дейност на дружеството, вкл. представителство, се изпълнявала от изпълнителния директор – в случая С. М.. По смисъла на ЗОП същият се явявал секторен възложител, от което следвало, че всички действия, свързани с възлагането на обществени поръчки се осъществявали от него, което било надлежно регламентирано и във вътрешните правила за управление на цикъла на обществени поръчки в „Столичен автотранспорт“ ЕАД, променени със Заповед № РД-09-115/01.07.2021г.

На 12.09.2019г. било издадено Решение за откриване на процедура по ЗОП, което било публикувано в Регистъра за обществени поръчки на 16.09.2019г., като на същата дата била обявена обществена поръчка от С. М. с предмет избор на изпълнители за ремонт на агрегати и възли в автобуси по 4 обособени позиции. Срокът за подаване на оферти и заявления бил до 28.10.2019г.

На 13.05.2020г. бил сключен договор за възлагане на обществена поръчка № А-57/13.05.2020г. между „Столичен автотранспорт“ ЕАД, представлявано от С. М. в качеството му на изпълнителен директор и „Авторемонтни заводи“ АД. Срокът на договора бил 1 година, считано от датата на сключването му или до достигане на максимално допустимата стойност на договора. Съгласно условията на сключения между страните договор, в срок до 30 дни, считано от приемане на изпълнението на всяка от услугите, възложителят следвало да изплати на изпълнителя дължимото му

периодично плащане. Разходите по сключения договор за възлагане на обществена поръчка с № 00088-2019-0017 били в общ размер на 3240 лева с ДДС като последната фактура с №[ЕИК]/13.01.2021г. била на стойност 324,00 лева – отчетена и изплатена на 24.09.2021г.

На 07.11.2022г. възложителя изпратил обявление за приключване на обществената поръчка.

На 08.11.2022г. инспектор от АДФИ съставил срещу М. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за това, че като не изпратил за публикуване в Регистъра на обществените поръчки обявление за приключване изпълнението на Договор № А-57/13.05.2020г. в регламентирания срок – 25.10.2021г. вкл., на 26.10.2021г. в качеството възложител на обществени поръчки е осъществил нарушение на чл.29, ал.2 ЗОП вр. ал.1, вр. чл.36, ал.1, т.4 ЗОП вр. § 131, ал.2 ПЗР ЗИДЗОП. При идентично описание на нарушението, дадено с АУАН, било издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно – при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно като изводите на решаващия съд се споделят изцяло от настоящата инстанция и тя препраща към тях на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК. Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения.

Безспорно е установено по делото, че касаторът през процесния период е изпълнявал длъжността изпълнителен директор на „Столичен автотранспорт“ ЕАД, чийто капитал е собственост на Столична община, като по силата на устава на дружеството и другите му учредителни документи, цялата дейност на дружеството, вкл. представителство, се осъществява от изпълнителния директор – в случая С. М.. С оглед това му качество, по смисъла на чл.5, ал.4, т.2 ЗОП той се явява секторен възложител.

Безспорно същото така е установено, че на 12.09.2019г. от касатора е издадено решение за откриване на обществена поръчка като договорът по нея е сключен на 13.05.2020г. /№ А-57/13.05.2020г./.

Безспорно, на последно място, е установено, че изпълнението по договора е приключило с последното плащане – по последната фактура с №[ЕИК]/13.01.2021г. на стойност 324,00 лева, която е отчетена и изплатена на 24.09.2021г. Прието е, че нарушението е извършено на 26.10.2021г. – първият ден след изтичане на 30-дневния срок за публикуване на обявление за приключване на изпълнението по договора.

Съгласно разпоредбата на § 131, ал.2 ПЗР ЗИДЗОП /Изм. - ДВ, бр.102 от 2019г., в сила от 01.01.2020г./ за обществените поръчки, чието възлагане е започнало до 31 декември 2019г. включително, се прилага редът за възлагане, действащ до 1 ноември 2019г. Този ред се прилага и за сключване и изпълнение на рамковите споразумения и

договорите, включително изпращане на изискуемата информация.

Съгласно чл.29 ЗОП, в редакцията, действала към 01.11.2019г. /ДВ, бр.86 от 18 октомври 2018г./, възложителите изпращат за публикуване обявление за приключване на договор за обществена поръчка, в което посочват информация за изпълнението или за прекратяването на договора /ал.1/. Според ал.2 на с.р. обявлението по ал.1 се изготвя по образец и се изпраща в срок до 30 дни от изпълнението или прекратяването на договора.

С оглед обстоятелството, че изпълнението на процесния договор е приключило на 24.09.2021г., а обявлението за това е изпратено за публикуване на 07.11.2022г., законосъобразен е изводът на административнонаказващия орган и въззивната инстанция за осъществено от касатора нарушение по чл.29, ал.2 вр. ал.1 вр. § 131, ал.2 ПЗР ЗИДЗОП.

Неоснователно намира съдът в настоящия му състав възражението на касатора, че отговорността за неизпълнението на описаното по-горе задължение следва да бъде търсена от длъжностните лица в предприятието, на които са възложени различни задължения във връзка с провеждането на процедури по ЗОП. По делото не е представен акт, с който изпълнителният директор С. М. да е възложил упражняването на правомощията на възложител по см. на ЗОП на конкретно лице, в съответствие с предвидената в чл.7 от закона възможност. Цитираните вътрешни правила не изпълняват тази функция, както е посочил решаващият съд, тъй като не могат да заместят изпълнението на законовите изисквания. Споделят се и изводите му, че процесният случай не може да бъде определен като маловажен по см. на чл.28 ЗАНН – такъв, който се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните деяния от същия вид, тъй като дължимото обявление е изпратено за публикуване след повече от една година от приключване на изпълнението на договора.

По изложените съображения съдът намери обжалваното решение за постановено при отсъствие на отменителните основания, сочени от касатора и такива, за които касационната инстанция следи служебно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на спора, следва да бъде определен на 80 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4708/20.10.2023г., постановено по НАХД № 8358/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

ОСЪЖДА С. Й. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

